

Muuttolinnut palaavat

Suomessa syyskuun edetessä illat pimenevät nopeasti ja säätila kertoo vuodenajan muutoksesta. Ensimmäiset koivunlehdet kellastuvat ja linnut parveutuvat ja käyvät suunnittelemaan muuttomatkaa. Espanjan lämpimät syksyt saavat myös meidät kestojoutilaat, ”muuttolinnut” palailemaan ja jatkamaan Suomen kesää inhimillisempiin oloihin. Niin teen minäkin syyskuun lopulla.

Ajatukset harhailevat jo usein Suomalan touhuissa ja tulee miettineeksi, miten saamme syyskauden toiminnat käyntiin. Suomalain harrastustoiminnan laajuus on kiinni siitä, miten löydämme sopivia ohjajia harrastuspiireihin ja sovitelluksi kullekin piirille sopivat ajat salissa. Suomela tarvitsisi tilaa, missä pienemmät ryhmät voisivat kokoontua. Salin jakaminen usean ryhmän käyttöön samanaikaisesti on vaikeaa.

Syys- ja kevätkausi olivat kaikilla mittareilla mitattuina hyvät niin toiminnallisesti, kuin taloudellisestikin. Kevään loppupuolen harrastuspiirien näyttelyt olivat uskomaton saavutus. Maalaus-, valokuva-, tilkkutyö- ja hopeaseppien näyttelyt olivat todiste siitä, mitä kaikkea Suomalassa on syys- ja kevätkausien aikana tehty ja miten voi vielä iäkäämpänäkin kehittää itseään ja käyttää luovuuttaan tuottaen meille kaikille elämyksiä. Näyttelyssä oli upeita kädentaidon näytteitä. Lisäksi toiminta yhdessä on yhteisöllisyyttä parhaimmillaan. Paljon on harrastuspiirejä,

jotka ovat jatkuneet lähes koko seuran toiminta-ajan 90-luvun alusta lähtien.

Jäseneksikirjautumisen yhteydessä voi meille kertoa, jos haluaisi perustaa jonkin uuden toimintapiirin, niin yritämme löytää sopivan ajan ”lukujärjestyksestä”. Jos taas haluat toimintaamme mukaan esim. keittiölle, baariin, kirjastoon tai muuhun vapaaehtoistyöhön, on hyvä mainita myös siitä.

Suomalain harrastuspiirit ovat kaikkien jäsenten ulottuvilla. Keskiviikon ajankohdaisia asioita käsittelevät teemaillat pyritään pitämään avoimina kaikille kiinnostuneille ilman jäsenyyksivaatimusta. Salia voi myös vuokrata yksityistilaisuuksia, kuten syntymäpäiviä varten ottaen huomioon vakioohjelman.

Toivotan kaikki innolla mukaan iloiseen seuraamme harrastamaan monimuotoisesti. Kenenkään ei tarvitse olla yksin. Suomalasta löytyy jokaiselle jotakin toimintaa.

*Asociación Finlandesa Suomela
Olavi Turunen, pj.*

Lokakuun taitaja

Suomelan väen joukossa on ihmisiä, jotka hiljaisesti ahertavat vapaaehtoistyössä ja harrastuspiireissä. He tuovat esiin omaa osaamistaan ja lahjakkuuttaan pehmeästi, ilman rumpujen rämistelyä. Tällainen äänetön ja näkymätön monitaitaja on lokakuun Taideseinän valloittaja **Irja Sädemaa**.

Irjan voi tavoittaa Suomelan keittiöstä aamuharhaisella keittiömyssy päässä ja vikkelat kädet taikinassa pullia ja karjalanpiirakoita pyörittelemästä, yhtenä leipomisyhtymän jäsenenä. Kahvinkeitäjän ja baarimikon viransijaisuudet hoituvat rauhallisesti ja hymyssä suin. Helisevät-lauluryhmässä Irjakin saa kauniin äänensä kuulumaan. Laulamista tärkeämpi harrastus Irjalle on kuitenkin kuvallinen ilmaisu ja työskentely värien maailmassa. Millaisista viivoista piirtävät Irja Sädemaan elämän kuvat ja millaisin värein ne ovat maalatut?

Jo lapsena Merikarvialla Irja kertoi piirtäneensä aina. Kun 1940-luvun maanviljelijäperheen viidellä lapsella ei ollut värejä ja paperia, piirrettiin kirjojen ja sanomalehtien reunoihin. Jalkojen ja kasvokuvien piirtäminen olivat mieliaiheita. Kipinä maalaimiseen syttyi, kun **Aune**-titi osti Irjalle vesivärit ja paperia. Se oli suuri onnellinen tapahtuma. Kansakoulujen henkiset kilpailut ja niissä menestyminen piirtamisessä oman kunnan ja läänin tasolla innostivat maalamaan ja kasvattivat itsetuntoa.

Koti oli hyvin uskonnollinen ja lapset elivät suljettua elämää. Elokuissa Irja kertoi käyneensä ensi kerran vasta 40-vuotiaana. Kansakoulu kotikylässä ja kristillinen kansanopisto Hangon lähellä antoivat kodin lisäksi matkaeväät elämälle. Monen sen ajan maanviljelijäperheen tapaan tyttärille ei annettu mahdollisuutta oppikouluun menoon, niin Irjankin isän mielestä lypsämään oppi ilman koulunkäyntiä.

Kansanopiston jälkeen Irja pääsi ompelijan oppiin pieneen ompelimoon. Suoritettuaan kisällioppinsa hän kiersi pyörällä talosta taloon Merikarvialla kotiompelijana. Ompelukone ja muut tarvikkeet sekä kitara oli lastattu pyörän päälle. Ompelijan työssä silmän ja käden yhteistyö kehittyi, samoin kasvoi taito kohdata erilaisia ihmisiä.

Muutettuaan 1970-luvulla Poriin Irja Sädemaa työskenteli osa-aikaisena kaupassa ja jatkoi samalla ompelutöitä pienessä työnurkkauksessa kotona. Oman talon rakentaminen mahdollisti oman työhuoneen ja oman asiakaskunnan, jolle Irja myös suunnitteli ja piirsi mallit omassa ompelimossa.

1980-luvulla elämä heitti Irjan Jyväskylään, jossa hän liittyi seurakunnan vapaaehtoistyöhön ja sen myötä Irjasta tuli seurakunnan kurssikeskuksen pääemäntä. Tästä työstä monitaitoista Irjaa pyydettiin pienen, kodikkaan palvelutalon johtajaksi. Kun Raha-automaattiyhdistys rahoitti ja rakensi Jyväskylään muistisairaille Mathilda-kodin, siirtyi Irja sinne hoitapuolen töihin käytyään ensin Helsingin Diakonissalaitoksen järjestämän vanhustyön jatkolinjan. Myöhemmin hän siirtyi hoitotyöstä Mathilda-kodin ruokapuolen emännäksi.

Kaiken tämän työelämän ja vuosikymmenten myllerrysten ohella Irja Sädemaa harrasti kuvataidetta. Milloin naapurusten pienessä taidetriossa, milloin taas aktivistina jyvaskyläläisen kuvataideseuran Kirjon toiminnassa. Jyväskylän Työväenopistossa Irja on opiskellut elävänmallin piirtämistä, pastellimaalausta akvarelli- ja öljyvärimaalausta erilaisilla kursseilla. Ihmiset ovat aina kiehtoneet Irja Sädemaata myös maalausaiheina.

Irja Sädemaa on osallistunut lukuisiin yhteisnäyttelyihin Suomessa, missä hänellä on ollut myös useita yksityisnäyttelyitä. Suomen näyttely on ensimmäinen oma näyttely Espanjassa.

Irja Sädemaan monitaitoisuus ja hillitty olemus on elämän koulussa opittua. Hän on yksi esimerkki niistä 1940-luvun lapsista, joiden lahjakkuus ei ole tukahtunut tai unohdettuun metsiin ja pellon pientareille. Hän on itse raivannut elämäntietään sitkeydellä, rohkeudella ja lahjakkuudellaan. Irja Sädemaan elämänkuvion viivat ovat koukeroiset ja ylöspäin suuntautuvat, ja värit ovat toiveikkaat, herkeit ja toisinaan hennoin vivahdein sivellyt.

Espanjaan ja Los Pacosiin Irja tutustui ensi kerran opintomatkalla vanhustyön jatkokurssin aikana. Kylpylämatkalla Pärnuun Kohtalo heitti Irjan eteen **Tane**-nimisen miehen, jolla oli ollut Helkaniminen hevon. Tane pyysi Irjaa maalaamaan taulun Helkasta. Irja maalasi Helkan. Tane tuli hakemaan Helkaa. Toisella reissulla piti neuvo-tella Helkan kehyksistä jne. Helka-hevososen lisäksi heitä on yhdistänyt Espanjassa olo. Tane soittelee harmonikkaa ja laulelee hauskoja lauluja ja Irja maalailee unelmiaan.

Reetta Kiiski

**Irja Sädemaan
maalausten näyttely**
lokakuun ajan
Suomelan salissa.
Avajaiset su 11.10. klo 12.
Tervetuloa!

Aamurukous

*Tämä päivä on mennyt
toistaiseksi hyvin.
En ole juorunnut, en
menettänyt malttiani,
en ollut ahne, häijy, itsekäs,
tyytymätön enkä koppava.
Mutta kohta aion nousta
vuoteesta, ja sitten
tarvitsenkin kovasti apua.
Aamen.*

Aleksis Kiven päivä ja Suomalaisen avajaisjuhlat lauantaina 10.10. klo 14.

Kansalliskirjailijan alhot

Nurmijärveläisen kyläräätälin neljäs poika, **Aleksis Stenvall** (synt. 10.10.1834), ei halunnut veljiensä lailla isänsä ammattiin. Vanhemmat tekivät pitäjällä ennennäkemättömän päätöksen: laittoivat pojan opintielle Helsinkiin. Se alkoi ruotsin opettelusta. Hyväpäinen poika menestyi hyvin koulussa. Hän lueskeli ja kirjoitteli paljon ruotsiksi. Hän sai kannustusta kaunokirjallisuuden tuotteillaan ja merkittäviä palkintoja. Professori **Fredrik Cygnaeus** kehotti Kiveä kirjoittamaan äidinkielellään.

Sosiaalisen seuramiehen kyvyt pantiin ystäväpiirissä merkeille, ja rutiköyhää Aleksia alkoivat varakkaammat tukea vipein ja majoituksin. Tuen antaminen Kivelle huipentui Siuntion Fanjunkarsissa, jossa hän **Charlotta Lönnqvistin** sponsoroimassa pitkäaikaisessa kortteerissa, umpiruotsalaisessa ympäristössä, kirjoitti tuotantonsa pääosan *Seitsemän veljestä* mukaan lukien. Siellä tuleva kansalliskirjailijamme otti taiteilijanimikseen Aleksis Kiven. Hänen hautamuistomerkissään Tuusulan kirkolla etunimi on alkuperäisessä muodossaan Alexis, jota hän aina käytti samoin kuin Stenvallia varsinaisena sukunimenään.

Opintielle pääsyn ehtona oli lukeminen papiksi. Pian Aleksis torjui sen ajan uskonnollisuuden ja pappisuran. Se oli isku äidille. Aleksin tähtäin oli tulla kirjailijaksi. Opinnot

jäivät kesken kiinnostavien hankkeiden takia. **Agnes**-sisar kuoli kolmetoistavuotiaana. Aleksis jäi kaipaamaan häntä lopun ikäänsä.

Vaikka Aleksis oli suosittu seuramies, asetti sen ajan tiukka, ruotsinkielinen sääty-yhteiskunta rajansa ”suomalaistollon” liikkeille naismaailmassa, vaikka oli hänellä silmää naiskauneudelle. Maalaistausta haattasi, rukkaset olivat kohtalona, kun ei ollut turvattua virkauraa. Poikamieselämä oli kärvistelyä. Moni nykyajan taitelija ammentaa seksielämästä ja useista avioliitoista.

Taiteilijapari Alpo ja Nina Sailon Hyrylässä sijaitseva pronssinen Kivi-patsas on nimeltään ”Metsän poika”. Sen innoittamana on ollut Kiven samanniminen runo.

Ilman turvattua sukutaustaa tai virkauraa suomeksi kaunokirjallisuutta kirjoittava maalaispoika oli noina aikoina taloudellisesti tyhjän päällä. Varattomuus oli kansalliskirjailijamme rasite kautta koko hänen elämänsä. Pitkät jaksot aliravittuna mursivat hänen fyysisen terveytensä. Köyhyys oli haitta myös sosiaalisissa suhteissa: hän oli aina autettavana, vaatteet olivat huonot, jonka takia hänestä ei ole valokuvaakaan. Myös Charlotta joutui pahoihin taloudellisiin vaikeuksiin tukiesaan kirjailijaa. Kotoa ei merkittävää tukea kuulunut. **Juhani**-veli kyllä autteli alussa ja joskus myöhemminkin.

Lannistumatta Kivi työsti pääteostaan Seitsemää veljestä uutterasti ja rakkaudella. Tavoitteena oli maksella velat pois sen tuo-

illa. Kaikki näytti hyvältä, kunnes Suomen kielen ja kirjallisuuden professori **August Ahlqvist** otti ja teilasi romaanin kerta kaikkiaan. Professori **Fredrik Cygnaeuksen** myönteinen arvio ei estänyt kustantajaa vetämästä romaania markkinoilta. Kivi koki Ahlqvistin kritiikin kohtuuttomana. Hän odotti ystäväpiiriin puoltavaa vastareaktiota, mutta sitä ei tullut. Kiven terveys murtui myös henkisesti. Lapinlahden sairaalassa tärveltiin sen ajan hoitomenetelmillä hänen terveytensä lopullisesti. Hänet kotiutettiin parantumattomana veljensä hoitoon Tuusulaan, jossa hän kuoli vuoden viimeisenä päivänä 1872.

*Reima Lehtimäki
Suomelan kirjallisuuspiiri
Päälähte: Rahikainen, Esko,
Metsän poika. Gummerus 2004.*

Suomelan kirjaston uudet teokset

Kirjallisuuspiirin hankinnat:

V. 2014 Finlandia-palkintoehdokkaat:

1. Jussi Valtonen: He eivät tiedä mitä tekevät (voittajateos)
2. Anni Kytömäki: Kultarinta
3. Sirpa Kähkönen: Graniittimies
4. Tommi Kinnunen: Neljäntien risteys
5. Olli Jalonen: Miehiä ja ihmisiä
6. Heidi Jaatinen: Kaksi viatonta päivää

Lisäksi seuraavat:

1. Ilkka Remes: Horna
2. Tuula Mai Salmela: Lampi
3. Kirsi Merimaa: Yksinäisyyden Puistotie
4. Riina Katajavuori:
Venla Männistö
5. Raija Oranen: Aurora
6. Antti Heikkinen:
Risainen elämä –
Juice Leskinen
1950-2006

Suomi-Seura ry:n lahjoittamat:

1. Reijo Mäki: Sheriffi (Vares-dekkari)
2. Leena Lehtolainen: Kuparisydän
3. Leila Simonen: Mustaa Samettia
5. Petteri Tamminen: Rikosromaani
6. Laila Hirvisaari: Myrskyn edellä
7. Ilkka Remes: Pääkallokehrääjä
8. Taavi Soininvaara: Pakonopeus
9. Reidar Palmgren: Tunneli
10. Leena Krohn: Umbra
11. Sakari Luoma: Poket
12. Pirjo Hassinen: Popula
13. Arto Paasilinna: Onnellinen mies

Sekä tieto- ja elämäkertakirjat:

15. Toim. Mari K. Niemi: "Ei, Kiitos"
16. Eero Kiviniemi: Suomalaisten etunimet
17. Liisa Keltikangas-Järvinen:
Hyvä itsetunto
18. Olli Rehn: Myrskyn silmässä

Kevään näyttelyiden jälkimaininkeja

Kuva: Ilkka Vainio-Mattila

Iloa kameran silmin

Kevään ajaksi Suomelan sali vapautui taide- ja kädentaitojen harrastajien töiden esittelyyn. Esille tuotavaa olikin kertynyt talven aikana runsaasti. Näyttelyiden ilotulituksen aloittivat heti helmikuun alussa Kameran valokuvat. Tyylikkäästi koottu valokuvanäyttely koostui 13 kuvaajan 50 saman kokoisista ja -muotoisista kuvista, joita yhdisti ilon teema.

Ilkka Vainio-Mattilan ohjastama Kameraseura ilmaisi iloa valokuvien kautta monipuolisesti ja laadukkaasti. Kuvaajat olivat löytäneet iloa luonnon pikku ihmeistä ja sattumuksista, lasten leikeistä, ihmisten ilmeistä. Muutama hauskanoloinen poseerauskuvaakin oli lipsahtanut joukkoon. Suklaatehtaan marsipaaninen Alban herttua sai kunnian esiintyä jälleen kameran silmän edessä. Kasvilehivistön takana lymyi hymyilevä **Makkosen Veikon** näköinen mies.

Pääsiäiskulkueen vakavaimpien nuorten miesten kuva pysähdytti monen katso-

jan. Miksi näin vakava kuva iloteeman joukossa? Ymmärtääkseen kuvaan liittyvän ilon on oltava selvillä espanjalaisesta pääsiäisperinteestä. On suuri ilo ja kunnia suvun miehille päästä kantamaan pääsiäistronoa. Kantopaikka varataan jo poikalapsen synnyttyä. Tämä kuva oli hätkähdyttävä ja sitä katseli lumoutuneena, voi vain ihailla kuvaajan taituruutta vangita miesten kasvoilta yhtä aikaa juhlavuutta, iloa ja arvokkuutta. Kuvassa oli piilotettua iloa.

Entä kun kuvaajan tielle kirjaimellisesti tupsahtaa monisatapäinen lammaslauma ja kuvaaja autoineen joutuu sen piirittämäksi? Kuvaajalle tilanne on onnenpotku ikuistettavaksi ja katsojillekin se tuo hymyn huuleen ja halun lampaiden ystävänä kokea saman tilanteen mieluummin vielä äänitehostein varustettuna.

Entä mitä tuntee rannalla seisova jo vanheneva kameramies, kun hän seuraa lainelautailijoiden hurjaa menoa myrskyvässä aallokossa? Nuoret, rohkeat miehet kisailivat ja ilakoivat luonnon voimia uhmaten.

Kameran vangitsemassa kuvassa on liikettä, rytmiä ja iloa nuoruudesta, taitavuudesta ja rohkeudesta. Samaistuminen tuohon kisailuun siirtyy ilona katsojaankin.

Kameraseuran näyttely oli myös jälleen katsojia aktivoiva. Saimme valita kolme mieleistä valokuvaa. Tuloksena oli, että eläinaiheet ilahduttivat eniten, sillä neljän suosikin listalla oli kolmessa pääosassa eläin tai eläimiä. Valokuvaajat kätkeytyivät nimi-kirjainten taakse. Hyvä niin.

Sutinaa värien maailmasta

Kameraseuran näyttelyn jälkeen avasivat Suomelan kuvataidepiiriläiset näyttelynsä, jossa esiteltiin pieni otos toimikauden aikana tehdyistä maalauksista. Taideseinän alkupään täyttivät akvarellikurssin kolmen ensimmäisen kerran 11 maalausta yhdeksältä eri tekijältä. Avajaisissa 21.2. kurssin ohjaaja **Helena Kääriäinen** kertoi töissään käytetyistä tekniikoista.

Akvarellien hennosta ja kuultavasta värimaailmasta siirryttiin öljy- tai akryyli-värein maalattuihin töihin, joita piirin ohjaaja **Reetta Kiiski** (kuvassa) esitteli. Hän luonnehti maalarien omia aihevalintoja ja tekniikka- sekä tyylieroja, joissa toteutui maalarin persoonallinen ilmaisu, omakoh-tainen kokemus tai tunnelma. Näissä 16 maalauksessa, monissa kimmokkeena on

ollut luonto tai elinympäristömme. Jokunen ihminenkin oli eksynyt aihevalikoimaan, suloinen Lucia, salaperäinen metsänneito ja arvonsa tunteva Cordoban herra. Kolme isokokoista työtä maalaustelineillä seikkailivat näyttelyn ajan salin näyttämöosastossa. Ne esittelivät kolme erilaista sivellintekniikkaa ja kolme erilaista tapaa lähestyä maalausaihetta; kiintymystä hevosiin, vuorten kauneutta, espanjalaisuutta.

Taideseinän takaosa täyttyi tiheäksi ryhmäksi asetelluista naivistisista tyyliharjoitelmista. Näihin 16 pienmaalaukseen pyrittiin vangitsemaan naivismityylin ominaisuuksia. Tarkka katsoja löysikin niistä lapsenomaisuutta, huumoria, värikkyyttä, tyyliä, leikkisyyttä, liioittelua jne. Työn nimi antoi vihjeen katsojalle, mitä ominaisuutta tekijä oli maalauksessa tavoitellut. Näissä harjoitelmissa maalari uskalsi heittäytyä omalta mukavuusalueeltaan uuden kokeiluun.

Kuvataidepiirin näyttely koostui 26 eri tekijän 43 eri tekniikoin ja tyylein tehdyistä maalauksista, jotka leijailivat eri värimaailmoissa. Siksi oli vaikeuksia koota pieneksi käyneelle taideseinälle ja Suomalan ikuisesti kukkivien keltaisten unikkoverhojen alle näyttelykokonaisuus, joka ei aiheuttaisi katsojalle ahdistusta ja päänsärkyä liikatarjonnalla.

Kiitokseksi Suomalalle harrastusmahdollisuuksista Kuvataidepiiri lahjoitti yhteistyönä toteutetun sekatekniikkamaalauksen *Antaa kaikkien kukkien kukkia (ed. sivu).*

Hopeat ja käsityöt sulassa sovussa

Tapahtumarikkaan viikonlopun kruunasi Hopeaseppien ja Käsityökahvilan yhdessä järjestämä yhteisnäyttely 22.2. Suomalainen moni-ilmeinen sali oli kuin taikaiskusta muuttunut edellisen päivän avajaiskerekereistä käsityötaitureiden ja hopeaseppien basaariksi. Salin oviseinällä pöytiensä ääressä istuivat **Walteri Pirttilahden** ohjastamat oman arvonsa tuntevat, hopeahelyihin sonnustautuneet hopeaseppät esitellen valmistamiaan kauniita, arvokkaita hopeakorujaan. Hopea kiilsii, helmet ja hiotut kivet välkehtivät. Hymy oli herkässä. Tyytyväisyys ja ihailu olivat läsnä.

Vastapäätä seppiä istuivat neulepipot päässä ahkerat neulojat vakavina ja keskittyneinä työhönsä. Puikot heiluivat ja kilisivät, neuletta syntyi. Oli menossa hiljainen mielenosoitus, kuten Käsityökahvilan ohjaaja **Ulla Turtola** tapahtumaa

leikkisästi luonnehti. Ihastuttavien neulojajumppien edessä olivat pöydät kukku-roillaan toimintakauden aikana syntyneitä käsitöitä. Pöydät kuin runsauden sarvet! Oli sukkaa, lapasta, vauvannuttua, vöitä, pusia, kahvipussikoppaa ja monenlaista sievää.

Näyttelyvieraat saivat kaikessa rauhassa ihastella käsiensä taidokkaita töitä, nauttia kahvitarjoilusta ja odottaa arpa-jaisten onnenpotkuja. Ostamistakaan ei estetty. Tilaisuudessa viihdyttiin, ilmassa leijui yhdessä tekemisen ilo ja voima, omien kädentaitojen arvostus ja tekemisen tarve.

Toivottavasti tämä ensikertaa toteutettu kädentaitojen näyttelytapahtuma jää perinteeksi tuleviin toimintavuosiin kannustamaan meitä käsillä tekemisen ilmaisuun, antamaan ilonhetkiä tekemisistämme ja nostamaan käsityötaitojen arvostusta.

Tilkkujen temmellystä

Kevään viimeisissä näyttelyssä esittäytyi keskiviikkoisin kokoontuva **Raili Parviaisen** ohjaama tilkkupiiri, joka toi esille vain pienen murto-osan talvikauden aikana tehdyistä tilkkutöistä.

Avajaisissa 15.3. Suomelan salissa oli kodikkaan pirtin tunnelmaa. Pöytäryhmiä koristivat tuoreet kasvien lehdet, jotka vihasivat yhteyden kankaiden aurinkoväryjäkseen. Runsaalle näyttelyvierasjoukolle katseltavaksi oli pöydillä myös tilkkukirjoja ja -lehtiä. Isolla pöydällä oli nähtävillä tilkkuijoiden työvälineitä ja käyttämiä työvaiheita. Näyttämöllä komeili kaksi isokokoista tilkkupeittoa, jotka oli toteutettu nauhatekniikalla sekä pinoa ja leikkaatekniikalla.

Taideseinä täyttyi erikokoisista ja eri tekniikoin toteutetuista tekstiilitöistä. Värikkäät kankaiden värjästyöt loistivat kilpaa leikeltujen ja rikottujen kangaspintojen kanssa. Lasimaalausta jäljittelevässä kappelinikkunassa kuviot syntyvät batiikkivärjäystä kankaan kuviosta. Rauhallisen hetken töiden katselijalle tarjosivat taidolla aplikoidut ja tikatut kaariholvityöt. Erilaisia aiheita tilkkuijat olivat toteuttaneet myös grazy-, chenille-, mosaiikki-, hirsimökki-, ja tilkkumaalaustekniikkaa käyttäen.

Avajaisten yhteydessä oli myös mahdollisuus voittaa pika-arvalla tilkuista tehtyjä

*Tilkkunäyttelyn helmi oli **Minun Espanjani** -tekstiilityö (kuvassa). Koko tilkkutöiden tekniikkakirjo oli nähtävissä isokokoisessa yhteistyössä. Riemukas kollaasi koostui 20 samankokoisesta palasta, jotka ilmaisivat kuvin ja värein tekijänsä näkemystä Espanjasta ja espanjalaisuudesta.*

pieniä käyttöesineitä mm. laukkuja, pannulappuja, saksipusseja, neulatyynyjä. Näyttelyllään tilkkupiiri halusi esitellä sekä vastaalkajien harjoitustöitä että tilkku-taitureiden taidokasta, kekseliästä tekstiilitaidetta.

Yhteenvetona kevään 2015 viiden harastuspiirin esittäytymisistä todettakoon, että meille monelle Suomelan jäsenelle kädentaitojen ja taiteellisen ilmaisun ylläpitäminen ja kehittäminen on mieluista ja mielekästä toimintaa, jolle Suomela tarjoaa hyvät mahdollisuudet ja virikkeet. Kyllä meistä on niin moneksi.

*Teksti: Reetta Kiiski
Kuvat: Pekka Savolainen*

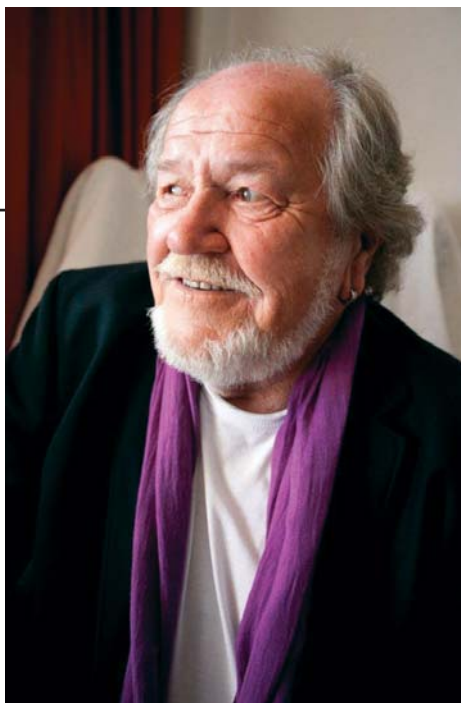
Eero on poissa

Se oli eräs toukokuun aamupäivä. Puhelin soi ja langan päässä oli ystävämme **Eero Paakkunainen**. Hän kertoi saaneensa kolmisen viikkoa aikaisemmin sydänkohtauksen Lappeenrannan keskustassa. Toipuminen edistyi hyvin ja Eero oli hyvin toiveikas tulevaisuuden suhteen. Hänellä oli kovasti suunnitelmia taiteen parissa ja niitä sitten pohdimme yhdessäkin.

Tuli sitten seuraava päivä ja jälleen soi puhelin. Nyt puhelimesta oli **Arja**, Eeron vaimo. Hänen viestinsä oli järkyttävä. Eero oli saanut uuden sydänkohtauksen, josta hän ei enää selvinnyt. Oli tullut hetki taiteilijan poistua tästä ajasta.

Eero oli syntynyt Rautjärvellä 10.2. 1939 ja nukkui pois 76 vuoden ikäisenä kotiseudullaan. Hän oli monipuolinen lahjakkuus, muusikko, laulaja ja kuvataiteilija. Laulajana hän esiintyi aikoinaan myös Lahden oopperassa, hän soitti kosketinsoittimia ja haitaria ja meistä monet saimme kuulla Eeron laulua ja soittoa myös Suomalassa. Hän saattoi joskus opetustyönsä ohessa istahtaa pianon ääreen ja antoi jyrkän bassonsa kuulua.

Eero oli myös monipuolinen työssään. Hän oli pankinjohtajana, työvoimatoimistossa, henkilöstöpäällikkönä ja kuvaamataidon opettajana. Kuvataide oli hänen sydäntään lähinnä ja hän antautuikin maalaus-taiteen pariin viimeisten 30 vuoden ajaksi. Eerolla oli lukuisia näyttelyjä useissa maissa ja hän oli myös hyvin arvostettu taiteen opettajana niin Suomalaisessa kuvataidepiirissä kuin Kymppipaikassakin. Moni taiteen-harrastaja haki ja sai myös yksityisopetusta Eerolta. Hän oli kannustava ja taitava opet-

taja, joka osasi juuri oikealla tavalla paneutua kunkin oppilaansa ongelmiin.

Eeron hyväntahtoinen hahmo tuli tutuksi hyvin monille Fuengirolan asukkaille. Hän oli valoisa ja huumorintajuinen persoona ja aina valmis antamaan apuaan sitä tarvitseville.

Vuoden alussa Eero ja Arja muuttivat takaisin Suomeen Simpeleelle.

Eeron siunasi haudan lepoon hänen hyvä ystävänsä **Timo Sainio** 30.5. Rautjärven kirkossa Arja-vaimon ja läheisten läsnä ollessa.

Eero, Vaya con Dios.

Risto Tuulensuu

Kun ihminen on alamaissa,
gramma apua on arvokkaampaa
kuin kilo neuvomista.

Edward G. Bulwer-Lytton

Guggenheim Turkuun

Ilokseni huomasin, että Suomela on järjestämässä matkaa Bilbaoon. Olin jo pitkään halunnut nähdä Guggenheimin ja nyt siihen tuli tilaisuus.

Ensivaikutelma kaupungista oli hyvin positiivinen. Kaupunki oli huomattavan siisti. Kadut olivat hyvässä kunnossa, aukiolla oli hienoja patsaita ja istutuksia ja mikä parasta, arvokkaita, vanhat rakennukset oli restauroitu ja uusia, upeita taloja oli noussut vanhojen rinnalle, niin että kokonaisuus oli viihtyisä ja turisteille sekä asukkaille varmasti miellyttävä asua. Ajattelin, että näin sen juuri pitäisikin olla, vanha ja uusi sovussa keskenään. Ei voida jämähtää siihen, että vuosikymmenestä toiseen rakennettaisiin aina vaan samalla tavalla. Historian eri kerrokset pitäisi näkyä kaupunkikuvassa.

Ja sitten Guggenheimiin. Aluksi ajattelin, että ei Guggenheimia Suomeen, koska on vaikeat taloudelliset ajat ja paljon tärkeämpiäkin kohteita. Mutta kun otin asioista selvän, kävi ilmi, että investointina Guggenheim maksaisi itsensä nopeasti takaisin epäsuorina tuottoina (matkailu-

yhtykset, ravintolat, myymälät, liikenne, muut taidelaitokset, turismi) .

Bilbaon Guggenheim on kerryttänyt Espanjan bruttokansantuotetta yli kolme miljardia euroa ja verotuloja 500 miljoonaa. Runsaassa kolmessa vuodessa museosijoitus investointina maksoi itsensä.

Nyt kannatan lämpimästi Guggenheimin tuloa Suomeen, mutta ei Helsinkiin vaan Turkuun Aurajoen varrelle, jossa tonttikin olisi jo valmiina ns. Hämähäkkiloton lähellä WA- museota.

Niin lähti Bilbaokin nousuun räjähtäessä, köyhästä satamakaupungista hyvinvoivaksi, upeaksi kulttuurikaupungiksi, vaikka yli 90% asukkaista jyrkästi vastusti sen rakentamista. Ei vastusta enää!

*Helena Kääriäinen
Turkulainen taiteilija*

Hola!

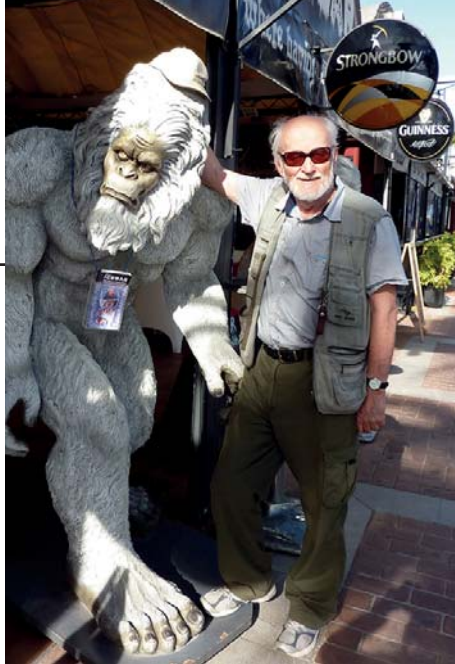
Espanja kun taakse jäi (13.1.-13.2.2015) mietin hiljaa mielessäni, mitä siitä kertoisin, ystäville vastaisin. Jukka Kuoppamäki piti muuten Aurinkorannikolla 3 konserttia uuden seurakuntakotihankkeen hyväksi.

Siis.

Olemme olleet Fuengirolassa tammi-helmikuussa kuutena vuotena. Tänä vuonna oli viileimmät ilmat ja kovimmat tuulet. Televisiosta saimme seurata päivittäin miten ankara talvi on Pohjois-Espanjassa ja vuoristossa.

Aamuisin soittelin pari tuntia pianoa seurakuntakodissa. Kävin vihtiläisen laulajan **Jouko Leinon** kanssa Miestenpiirissä. Saksofonisti **Seppo Karhema** oli mukana kun järjestimme Musiikki-illan Suomelassa, jolloin esittelimme Sibeliuksen, Olavi Virran, Tapio Rautavaaran ja Toivon Kärjen elämää ja musiikkia. Lisäksi vedin yhden *Laulu soikoon* -tilaisuuden Turistikirkossa. Olimme **Marjatta Airaksen** ja **Sauli Tiilikaisen** mukavassa operettikonsertissa. Helsingin Työväen Orkesterin ja Aurinkorannikon kuoron konserteja vaivasi ohjelman liika pituus ja monen kappaleen keskeneräisyys. Yllättäen jouduin Radio Finlandian ohjelmaan **Pauli Tuohiojan** vieraaksi. Elokuva-teatterissa näin Umberto Giordanon oopperan *Andrea Chenier* suorana lähetyksenä Lontoon Covent Garden -oopperasta. Sama esitys tulikin sitten lauantaina 21.2 radion Oopperaillassa.

Aurinkorannikolla elämä on hyvin sosiaalista ja ravintolakeskeistä. Laskin että olimme ainakin 35 baarissa, 17 ravintolassa ja 5 kodissa kahvilla tai syömässä joko yksin tai yli 50 ystävän kanssa. Lisäksi kirkkokahvit ja vähintään 25 aamuna Thelman Pullapuodin aamupalalla tapahtuneet kontaktit.

Tuula sairasteli flunssa noin puolitoista viikkoa, joten hän ei ihan kaikissa tapaamisissa ollut mukana.

Varsinkin minä kävelin entiseen tapaan paljon. Kävelin kaupungin katuja, kahdessa osassa Fuengirolasta Torremolinosiin ja Mijasien pieneen kaupunkiin piti tietysti kerran nousta. Auringon nousuja kävin katsomassa usein ja yhtenä sunnuntaiaamuna nousu tapahtui aivan upeasti esteettömästi merestä ja samalla Afrikan vuoret näkyivät erityisen selvästi.

Tennistä en pelannut mutta telkusta seurasin otteluita sitäkin enemmän. Padelia pelasini kerran. Refla-ravintolan keskiviikkoi-seen tietokilpailuun osallistuimme 3 kertaa pienessä joukkueessa. Menestys oli kohta-lainen: yksi voitto ja 2 neljättä sijaa.

Yleisillä kulkuneuvoilla (bussi-juna) kävimme Rondassa ja Malagassa. Vuokrasin auton kolmeksi päiväksi ja ajelimme noin 500 kilometriä aivan lähiseuduilla ja El Chorrassa, Susipuistossa ja Torcalissa. Serk-kuni kanssa ajelimme Acinipovin roomalais-kylpylän raunioita ja Setenilin kaupunkia katsomassa.

Aurinkorannikon seurakunnassa oli pari huomattavaa tapahtumaa: pappi Timo Sainio palasi töihin pitkän sairausloman jälkeen ja uuden seurakuntakodin kauppakirja allekirjoitettiin.

Kuukausi hurautti todella nopeasti mutta Suomihan otti muutamana päivänä todella upeasti paluumuuttajat vastaan. Aurinko paistaa Espanjassa upeasti mutta täällä hankien valkoisuus antoi aivan erityisen upean valoisuuden. Ja kyllä Suomen kylmätkin lattiat ovat lämpimiä Espanjan kivilattioihin verrattuna!

Masa ja Tupu

Martti Kilpeläisen
ja Jouko Leinon
ILTAMUSIIKKI
Suomelassa
sunnuntaina
22.11.2015 klo 14

Teemana musiikin suojelus-
pyhimyksen Santa Cecilian päivä.

Tarjolla korkeatasoisia oopperaesityksiä

Tiesitkö, että Fuengirolassa voi nähdä oopperoita live-esityksinä Lontoosta, Pariisista tai Milanosta edullisesti noin kerran kuussa. Esitykset on nähtävissä Miramarin ostoskeskuksen elokuvateatterissa torstaisin tyylikkäästi väliaikatarjoiluineen. *Tosca* nähdään jo 17.10. Menemme bussilla ja takaisin tulemme takseilla aina jo ennen puolta yötä. Kokonaiskustannus oopperaa kohden on alle 20 euroa/kerta. Myös alennus-

lippuja! Tänä kautena on tarjolla tutut oopperat: Figaron häät (5.10), Tosca, Aida, Cavalleria Rusticana, Faust, Traviata ja Trubaduuri. Myös Venäläistä balettia on tarjolla tammikuussa. Tutustumme Suomelassa ennen kutakin esitystä noin kerran kuussa säveltäjiin ja teoksiin. Seuraa Suomalaisen Oopperaklubin ilmoituksia!

*Lisätietoja Riitta Mujuselta
puh +34 677 878 109*

Kevätkausi päättyi perinteisesti 28.3. pidettyihin Kukkiaistanssiaisiin. Hilpeissä tunnelmissa palkittiin vuoden työmyyrät ja hyvästeltiin Suomeen lähtijät.

Kuvat Pekka Savolainen

Kukkaistanssiaiset

*Koristekukkia oli
syntynyt myös
virkaten.*

Kiitokset kuuluvat kaikille...

mutta erityisesti **Veikko** ja **Riitta Liiralle**, jotka ovat ahertaneet Suomalaisen keittiössä. Koskaan ei ole ollut niin hyvää ruokaa kuin nyt, kuulee monen suusta. Lisäksi kukitettiin lukuisia joukko muita työn sankareita. Kiitos kaikille aktiiveille!

Vuosittaista Veteraanijuhlaa vietettiin Suomalassa 20.3.2015. Juhlapuhujana oli suurlähettiläs Roberto Tanzi-Albi ja lisäksi esiintyivät mm. Aurinkorannikon kuoro ja mieskuoro Örisevät. Juhlassa Olavi Turunen luovutti Aurinkorannikon suomalaiselle seurakunnalle Suomalaisen antaman 5 000 euron lahjoituksen.

Veteraanijuhlat

Ylhäällä vasemmalla suurlähettiläs Roberto Tanzi-Albi, oikealla veteraanijuhlissa kunniavieras, keskellä Aurinkorannikon kuoro ja alhaalla vasemmalla lausuja Valma Rosengren.

Tervetuloa tulevan talvikauden veteraani-iltapäiviin!

Aurinkorannikon veteraanit pitävät loka-, marras-, tammi- ja helmikuun viimeisenä perjantaina veteraani-iltapäivän Suomalassa. Illan aiheena on esitelmä joko sota-aikaisesta tai ajan-kohtaisesta aiheesta sekä keskustelua. Lisäksi pyritään järjestämään yhteislaulua, aiheena sota-ajan laulut. Maaliskuussa vietetään veteraanijuhlaa. Kaikkiin tilaisuuksiin ovat tervetulleita veteraanit ja kaikki veteraanityöstä kiinnostuneet.

Matti Konkola

Senioritanssi tuo iloa elämäsi

Kansainvälinen senioritanssi on iloista, turvallista ja kepeää menoa, jossa vanhempikin pysyy mukana. Senioritansseissa olet aina sopivassa isässä.

Tule sellaisena kuin olet

Senioritanssin aloittaminen ei edellytä tanssitaustaa. Tansseissa toistuvat helposti omaksuttavat askelsarjat. Monipuolinen, hyvärytmien musiikki auttaa sinua löytämään tanssin ilon. Tansseja ohjaa aina koulutettu ohjaaja. Senioritanssiharjoitukseen tullaan arkivaatteissa ja tanssiin sopivissa kengissä.

Sinulle löytyy aina pari

Senioritansseja tanssitaan useimmiten pariipirissä, jossa tanssipari vaihtuu. Olet tervetullut ryhmään yksin tai yhdessä, eikä tanssissa ole väliä, oletpa mies tai nainen. Kaikki tanssivat keskenään ja tutustuvat nopeasti. Senioritansseissa on helppo saada uusia ystäviä!

Senioritanssi lisää hyvinvointia

Senioritanssi on erinomaista terveysliikuntaa ja iloista ikääntymistä. Senioritanssi

- lisää liikkumisen keveyttä

- parantaa tasapainoa ja jalkojen kuntoa
- edistää sydänterveyttä
- ehkäisee muistin heikkenemistä
- antaa oppimisen iloa ja elämyksiä

Senioritanssija on monessa mukana

Senioritanssin ydin on viikoittainen tanssitunti. Sen lisäksi senioritanssijat voivat

- osallistua alueellisiin, valtakunnallisiin ja kansainvälisiin tapahtumiin.
- esiintyä erilaisissa tilaisuuksissa.
- osallistua senioritanssiristeilyihin.
- kouluttautua senioritanssin ohjaajiksi.

Haluatko tietoa senioritanssiryhmistä?

Suomessa senioritanssitoimintaa on tarjolla useimmissa kunnissa. Ikäinstituutti (www.ikainstituutti.fi) ja Suomen Kansainvälisen Senioritanssin Liitto ry (www.senioritanssi.fi) antavat lisätietoja senioritanssista.

Aurinkorannikolla toimivat senioritanssiryhmät Fuengirolassa ja Torremolinosissa. Fuengirolan ryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Suomelan salissa. Osallistuminen edellyttää pelkästään Suomelan jäsenyyttä.

Senioritanssiterveisin

Marja ja Olli Kurkela

Suomela tarjoaa monipuolisia liikunnan harrastusmahdollisuuksia jäsenilleen. Tule ja löydä oma lajisi. Tarkemmat aikataulut ovat sivuilla 21 ja 22.

Liikuntaa jokaiselle

Keppijumpparyhmiä on viikottain kolme. Canteras-puistossa heilutellaan siivousharjan vartta tai muuta keppiä lintujen laulua kuunnellen ja ihastellen kauniita kukkia auringonpaisteessa. Keppijumppalla vahvistetaan ja venytetään lihaksia, kohennetaan kuntoa, lisätään liikkuvuutta ja parannetaan ryhtiä hausassa seurassa.

Venyttelyryhmässä tehdään kaksi kertaa viikossa rauhallista musiikkia ja välillä puron solinaa kuunnellen toiminnallisia venytys-harjoituksia seisten, vatsallaan ja selällään maaten sekä kyljellään. Oma pyyheliina on hyvä ottaa mukaan.

Salissa on **tuolijumppa**, joka sopii iäkkäämmällekin ihmiselle. Miehillä on ihan oma **äijäjumppa** maanantai-iltaisin. **Joogaa** harrastetaan torstaisin.

Monta kertaa minulta kysytään, voivatko miehet tulla venyttelyryhmään. Äijäjumppaa lukuun ottamatta kaikki ryhmät ovat seka-ryhmiä ja suositeltavia myös miehille.

”Ihmisen kroppa ei ole luotu olemaan passiivisesti paikallaan päivät pitkät. Siksi liikkumattomuus on keholle kauhistus.” Siispä kävelemään ainakin, jokainen kykynsä ja kroppansa remppojen mukaan!

Tervetuloa ryhmiin mukaan! *Sirpa Ruhanen*

Ps. Edellä lueteltujen ryhmien lisäksi Suomalassa voi harrastaa mölkkyä, liittyä Mijas-kävelijöiden joukkoon tai osallistua **Raija Ihana**isen vetämään softjumppaan. Muista myös Suomalaisen Golfkerho, joka tarjoaa edullisia pelimahdollisuuksia useilla lähialueen kentillä sekä järjestää erilaisia kilpailuja.

Merja Simoskan ja Hannu Alajärven ohjaama miesten rivitanssiryhmä keväällä 2015. Merjan ja Hannun kuulumisia voit lukea lisää seuraavalla sivulla.

Suomelan kevät 2015

Kyllä, ei tykätty, kun piti lähteä takaisin Suomeen. Aika kulki niin joutuisasti, että ei meinattu keritä ajan perässä juosta, niinpä monesti siitä ”mielemme pahoitettiin”, kun kalenteriin katsottiin. Hieno kevät, töiden puolesta ja ihmisten.

Tammikuussa tulimme Leonardo -hankkeen rahoituksella Suomelaan neljäksi kuukaudeksi hakemaan työkokemusta. Meille oli varattu aikaa monien ryhmien ohjaukseen ja omalta osalta olimme suunnitelleet niitä jo Suomessa. Saimme ohjattavaksi keppijumpan, tuolijumpan, muistikoulu/virikepiirin, elämäнкааri -kirjoitusryhmän, äijäjumpan, rivitanssin sekä kadonneen vyötärön metsästys -ryhmän. Osallistuimme myös moneen harrastetoimintaan, joita Suomalassa järjestetään kuten, senioritanssi-, syvävenytys-, mölkky/petanque- sekä ohjelmaryhmään. Lisäksi meillä oli henkilökohdaisia avustettavia ja kuntoutettavia eri puolilla Fuengirolaa.

Työn tekeminen Suomalassa oli mielenkiintoista ja mukavaa. Ryhmiimme osallistujat olivat aktiivisia ja osallistuvia, se antoi meille haasteita ja motivaatiota ryhmien ohjaussuunnittelussa.

Onneksemme ja iloksemme tuli joukkoomme myös lähihoitajaharjoittelijoita. Iloiset ja rempseät harjoittelijat, **Aleksi**, **Hanna-Leena**, **Janette** ja **Heidi**, toivat omilla upeilla persoonillaan lisää vauhtia ja säpinää porukkaan. Ryhmä oli hyvin moniammatillinen ja käytimme niitä taitoja hyväksemme järjestäessämme juhlia, ryhmänohjauksia sekä keittiötyötä ym. yhteistä tekemistä.

Kevään aikana pääsimme osallistumaan monelle Suomalaisen järjestämälle retkelle. Näimme mielenkiintoisia ja kauniita andalusialaisia kyliä, sekä niiden hienoja kevät-

tapahtumia. Neljään kuukauteen mahtui niin paljon hienoja hetkiä, itkuja ja nauruja sekä monia voimaannuttavia elämäntarinoita ja tapahtumia, joihin saimme tutustua.

Toivotamme kaikille suomalaisille oikein hienoa alkavaa ”syyslukukautta”

Suuret kiitokset ja lämpimät halaukset kaikille! Kunnes jälleen tapaamme!

*Geronomit Merja Simoska
ja Hannu Alajärvi*

Vinkkejä harjoittelijoille:

- ota harjoittelusta kaikki irti
- ole utelias
- ole läsnä
- tutustu ihmisiin
- kuule monet eri kielet
- kuuntele lintujen laulua
- ihaile kuuta ja aurinkoa
- mene rannalle
- ole avoin ja joustava
- järjestä aikaa retkille osallistumiseen sekä omatoimiseen kulttuuriin tutustumiseen
- NAUTI!!!

Heli ja Risto

Suomelan syksy 2015

Rasekon ammattiopiston Naantalin toimipisteestä tullaan jo kolmatta kertaa työssäoppimisjaksolle sinne Suomelaan, joten voidaan puhua jo perinteestä.

Tällä kertaa ryhmään kuuluu kaksi opettajaa ja neljä pienryhmäopiskelijaa. Opettajat ovat **Heli Kalluinen** ja **Risto Suuronen**, opiskelijat **Hanna Sjöblom**, **Teemu Lehtonen**, **Emilia Turta** ja **Milla Blomqvist**.

Työssäoppimisen ajankohta on 25.10 - 9.11. Tällä jaksolla opiskelijoiden on tarkoitus toteuttaa Suomelan keskiviikkolounaat 28.10 ja 4.11. Työssäoppiminen huipentuu taas 8.11 vietettävään isänpäivään ja sen lounaan suunnitteluun ja toteuttamiseen.

Opiskelijat ja opettajat odottavat jo malttamattomina matkaan lähtöä. Tänä vuonna rahoituspäätökset tulivat niin myöhään, että olimme vähällä jäädä ilman majoitusta Fuen-girolassa. Onneksi **Sirpa Ruhanen** antoi meille vinkin mahdollisesti vapaana olevasta asunnosta, joten sekin asia lopulta järjestyi.

Sirpa on taas suunnitellut meille kaikkea kivaa työn vastapainoksi, joten kiitos jo etukäteen! Mukavaa yhteistyötä odotellen ja terveiset aurinkoisesta Naantalista.

Heli Kalluinen ja Risto Suuronen
Ammatilliset erityisopettajat

Kesellä: Olen 18-vuotias lähihoitaja-opiskelija **Sara Rautiainen** Kausalasta. Opiskelen viimeistä vuottani oppisopimuksella muistisairaiden hoivakodissa. Vapaa-ajallani tykkään leipoa, lenkkeillä ja käydä ratsastamassa. Olen erittäin eläinrakas, perheeseeni kuuluu kolme koiraa ja kissa. Odotan innolla työharjoitteluani Suomessa 12.10.-20.11. *Sara*

Oikealla: Olen **Sinna Sinkkonen**, 18-vuotias avoin, iloinen, sosiaalinen sekä temperamenttinen lähihoitajaopiskelija Kouvolasta. Asun Inkeröisissä vanhempieni kanssa. Aloitin sosiaali- ja terveystieteiden opiskeluni Kouvolan seudun ammattiopistossa syksyllä 2013. Nyt olen opiskellut kaksi vuotta ja erikoistunut kuntoutukseen. Harrastan tanssia useita kertoja viikossa, pääosin Street-sekä Hiphop-tanssia. Viihdyn vapaa-ajalla kavereiden seurassa ja erilaisen liikunnan parissa. Odotan innolla pääsyäni Suomeen ja näkemään uusia ihmisiä sekä kokemaan uusia haasteita. *Sinna*

Nuorten työharjoittelijoiden lisäksi Suomelaan on tulossa paljon uusia kasvoja, tässä tutustumme heistä kahteen, Hannaleenaan ja Tarjaan.

Tullaan tutuiksi!

Olen **Hannaleena Moilanen** 45-vuotias sairaanhoidon opiskelija Keuruun Haapamäeltä, jossa asustelen 5-vuotiaan **Elsa**-tyttäreni kanssa. Vanhemmista lapsista kaksi asuu jo omillaan ja kaksi keskimmäistä poikaa isällään.

Aikaisemmilta koulutuksiltani olen kehitysvammaistenhoitaja (1993) ja yömerkonomi (1999). Viimeisimmän valmistumisen jälkeen työskentelin 15 vuotta kirjjanpitäjänä.

Oman toimintakyvyn ylläpitäminen ja työn mielekkyys sekä työssäjaksaminen nousi voimakkaasti ajatuksiini alkuvuodesta 2014. Halusin takaisin aktiiviseen ja ihmisläheiseen työhön ja elokuussa 2014 aloitin sairaanhoitajan tutkintoon johtavan koulutuksen Jyväskylän AMK:ssa. Parhaillaan aloittelen siis toisen vuoden opintoja. Opinnot toteutetaan monimuotoisina, eli teen paljon tehtäviä ja katselen luentoja netin välityksellä. Tämä mahdollisti pitkäaikaisen haaveeni viettää pidempi ajanjakso Espanjassa. Opintojen lisäksi aikaa jää syksyllä myös vapaaehtois-toiminnalle Suomalassa.

Espanja, sen luonto ja etenkin ruokakulttuuri ovat myös lähellä sydäntäni. Olen opiskellut espanjan alkeita aikoinaan 2009 Salamancassa. Kielitaito on sellainen taito jonka ylläpitämiseen tarvitaan sen käyttä-

mistä ja siksi alkeet olivat ohjelmassa jälleen kerran tänä kesänä täällä Suomessa.

Patikointi Espanjan vuoristossa on yksi rakkaimpia harrastuksia vaikka olenkin päässyt vasta neljänä syksynä siellä patikoimaan. Patikoinnin lisäksi harrastan jonkin veran muutakin liikuntaa esimerkiksi zumbaa, kahvakuulailua, kehonpainoharjoittelua. Otinpa leikkimielisesti osaa tänä kesänä jo toistamiseen HCT mini-triathloniinkin. On hauska haastaa itseään :)

Toinen rakkaista harrastuksista täällä koto-Suomessa on kuorolaulu, jota myös aurinkorannikolla pääsen jatkamaan.

Fuengirolaan tulen tyttäreni ja äitini kanssa, joten valloitamme Espanjaa näin kolmen sukupolven voimin.

Tavataan Suomalassa!

Hannaleena Moilanen

**Älä anna sen, mitä et osaa tehdä,
häiritä sitä, mitä osaat tehdä.**

John Wooden

Olen **Tarja Nykänen**, 57-vuotias Jyväskylän ammattiopiston opinto-ohjaaja. Koulutukseltani olen sairaanhoitaja-kätilö, terveydenhuollon maisteri ja opinto-ohjaaja. Olen työskennellyt koulumaailmassa 27 vuotta, ensin opettajana ja viimeiset reilut kymmenen vuotta opinto-ohjaajana. Tällä hetkellä toimin kahden tutkinnon opintojen opinto-ohjaajana. Ohjattavanani on 24 eri ammatillisen perustutkinnon opiskelijointa. He opiskelevat ammatillisen perustutkinnon ohella lukio-opintoja niin, että voivat kirjoittaa ylioppilaaksi. Meiltä valmistuu vuosittain noin sata uutta ammatillista ylioppilasta.

Pidän työstä nuorten kanssa. Työ on hyvin vaihtelevaa, samanlaisia päiviä ei ole. Tietyt rutiinit toistuvat, mutta jokainen opiskelija on yksilö ja lähes kaikilla on jollain lailla yksilöllinen opiskeluohjelma. Koen että voin tehdä paljon nuorten hyväksi ja käyttää työssäni vuorovaikutustaitojani ja organisoitumiskykyäni. Ohjauksellisten tehtävien lisäksi työhöni kuuluu myös suunnittelu ja kehittämistä.

Olen kotoisin eteläpohjamaalta Evi-järveltä, mutta asunut Jyväskylässä jo yli kolmekymmentä vuotta. Evi-järvellä on tiivis yhteys vielä äidin sekä sisarusten kanssa yhdessä omistamamme kesämökin kautta. Olen naimisissa ja kesällä vietimme 35-

vuotishääpäivää insinööri-mieheni kanssa. Meillä on kaksi lasta, 33-vuotias tytär ja 29-vuotias poika. Tyttärellä on kolme lasta, **Saara, Tuomas ja Martta**. Heidän kauttaan elämään tuli aivan uusi ulottuvuus. Vapaa-aikani kuluu omakotitalon askareiden, lukemisen ja liikunnan parissa sekä ajoittain mummon roolissa ja mökkeillen. Matkustelemme myös jonkin verran.

Olen innokas tarttumaan uusiin haasteisiin ja kokeiluihin, siksi myös työntekijäni mahdollistama työelämäjakso ulkomailla alkoi kiinnostaa. Ulkomailla en ole ollut töissä. Nyt haluan kokemuksen erilaisesta työtahosta ja työstä. Yhdistyksestä työntekijäni minulla ei ole kokemusta. Fuen-girolassa en ole aiemmin käynyt. Toivon että pystyn hyödyntämään jakson kokemuksia ohjattessani opiskelijoita.

Odotan työelämäjaksoa 2.-20.11.2015 todella innokkaana ja avoimin mielin, hie-man jännittäenkin.

Tarja Nykänen

Kestää koko elämän ennen kuin oivaltaa, ettei tiedä mitään. Siksi isoäiti ja lapsenlapset tulevat niin hyvin toimeen keskenään.

Helen Exley

Suomelan Petankkiporukka järjesti viime kesänä tapaamisen Kurussa (kuva yllä). Kauniista säästä ja Suomen luonnosta nauttimisen lisäksi kisailtiin petankissa.

Onnea Leena!

Suomelan pitkäaikainen aktiivijäsen Leena Makkonen vietti viime keväänä 80-vuotisjuhliaan Girasolissa. Koko Suomelan väki onnittelee vielä Leenaa ja muistelee mukavia juhlia.

Ystävänpäivät 14.2.2015

Juhlissa oli monenmoista ohjelmaa, Heliseviä, imitaatiota ja erityisen mieleenpainuva Ulla-kvartetti. Paljon väkeä ja lämmin tunnelma. Kiitos kaikille osallistujille!

Malagan Ilmailumuseolla mielenkiintoinen tapahtuma tiistaina 20.10. alk. klo 19.

Suomalaisen ilmailun historiaa

Meillä on nyt mainio tilaisuus osallistua monipuoliseen tapahtumaan Ilmailumuseolla. Saimme sinne kutsun ja meitä odotetaan sinne vähintään 30, mieluummin 50 henkilöä. Kielet ovat suomi ja osittain espanja. Pääaiheina ovat tietenkin KarAirin Convair Metropolitan ja suomalaisten tulo Espanjan aurinkorannikolle. Mukaan tilaisuuteen on myös lupautunut **Pekka Karhumäki** Kuorevedeltä. Mukaan on myös tulossa v.1959 ensimmäisen Malagan lennon perämies **Antti Warén**.

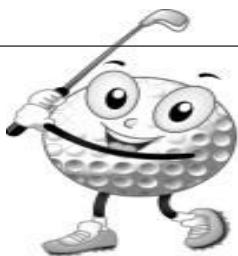
Museo on ollut työn touhussa koko kesän. Elo-syyskuun vaihteessa Museon DC-3 täytti 70 vuotta. Se on entinen US Air Forcen Dakota, lennellyt sodan aikana kaikkialla, Japanissa saakka. Malagan Yliopisto teki museon tiloissa Astronauttilyhytelokuvan. Mm. Convairimme sisärunko osallistui jotenkin kuvauksiin. Lehdistötila on täynnä leffan rekvisiittaa, instrumenttitauluja ym. jotka jäävät Museolle. Museo sai Madridista suuren modernin videoscreenin, Convairissa oli 5

miestä ahertamassa: valaistusta, mittarivaloja ym. matot, sisäovi, penkit, ilmastointi, audio jne.

Espanjalaisia odotetaan osallistuvan noin 50, suomalaisia noin 150! Kuljetusta varten suositellaan omaa bussia, mutta toki sinne voidaan mennä omilla autoillakin, joskin silloin tulee parkkipaikoista pulaa. Suosittelemme oman bussin vuokraamista tälle kiinnostavalle ja hilpeälle matkalle.

Museo haluaa espanjalaiseen tapaan mukaan "teatteria". KarAirin miehistö, alkuperäisistä mm. **Matti Lampela** lentäjä ja lentoemäntineen ovat sen ajan univormuissa. Guardia Civil tarkistelee passeja niin kuin ennenvanhaan. Mukana on vanhoja museoautoja univormuisine kuljettajineen ym. mielenkiintoista.

Raimo Halinoja
+358 400 709 652
+34 687 209 653

Suomelan golfkerho

Puheenjohtaja Eero Rautio
Kilpailutoiminta Kari Eklund
Valmennus Tapani Saarentola
Golfretket Aarne Kallistahti
Lehdistö Ilkka Ulander

606 165 921
651 777 523
664 672 111
654 771 217
694 427 155

eero.rautio@hotmail.com
keklund6@hotmail.com
tapani.saarentola@tsgolf.fi
akallistahti@gmail.com
ilkka.ulander@elisanet.fi

Viisaus on sitä,
että tietää mittee tehdä.
Taeto on tieto siitä,
että mitenkä tehään.
Mutta viimelopussa arvossaan
on se, että tekköö kanssa
eekä vuan meenaale.

Perinteinen kirpputori lauantaina 17.10. klo 10

Suomelan ulkokäytävällä.
Tervetuloa myymään
tarpeettomia tavaroitasi ja
tekemään uusia löytöjä.

Ennakkotietoa tulevista retkistä

Lokakuun aikana tehdään retki
Esteponan orkideapuistoon ja
Marbellan Puerto Banukseen.
Päivämäärä ilmoitetaan
myöhemmin.

Sunnuntaina 1.11.
klo 10 retki huutoravintolaan
ja Automuseoon/Venäläisen
taiteen museoon.

Suomelan viikko-ohjelma

Maanantai	09.15 – 10.15	Venyttelyjumppa 1, alk. 19.10.	Suomela
	10.30 – 15.30	Lasi- ja Hopeasepät	Suomela
	12.00 – 15.00	Toimisto ja kirjasto	Girasol
	15.30 – 16.30	Espanja, Fantástico 1	Suomelan toimisto
	16.30 – 17.30	Espanja, Fantástico 2	Suomelan toimisto
	15.45 – 17.00	Vyötärön metsästäjät, alk.19.10.	Suomela
	15.00 – 17.00	Mölkky	Cantera-puisto
	17.15 – 18.25	Senioritanssi alk. 12.10.	Suomela
	18.30 – 19.15	Äijäjumppa, alk 19.10.	Suomela
Tiistai	09.15 – 10.00	Keppijumppa 1, alk. 20.10.	Cantera-puisto
	09.15 – 10.15	Español efectivo 2	Suomela
	10.30 – 11.30	Español efectivo 3	Suomela
	11.45 – 13.45	Akvarellipiiri	Suomela
	14.00 – 16.00	Kirjallisuuspiiri	Suomela
	16.30 – 18.00	Jooga, alk. 1.12.	Suomela
Keskiviikko	09.15 – 10.00	Keppijumppa 2, alk. 14.10.	Cantera-puisto
	09.30 – 13.00	Tilkkupiiri	Suomela
	12.00 – 15.00	Toimisto ja kirjasto	Girasol
	13.00 – 15.20	Hoidot ja mittaukset	Suomela
	14.00 – 15.00	Lounas á la Suomela	
	16.15 – 16.30	Viikkotiedotukset	Suomela
Torstai	16.30 →	Teemailta	Suomela
	09.00 – 12.00	Käsityö- ja kädentaitokahvila	Suomela
	09.30 – 11.30	Luontopiiri kk:n 1. ja 3. torstai	Suomelan portilta
	12.15 – 13.15	Soft-jumppa	Suomela
	13.30 – 15.00	Helisevät	Suomela
	15.15 – 16.15	Español efectivo 3	Suomela
	15.30 – 16.30	Espanja, Fantástico 3	Suomelan toimisto
	16.30 – 17.30	Español efectivo 2	Suomela
	16.30 – 17.30	Espanja, keskustelupiiri	Suomelan toimisto
	17.45 – 19.45	Kamerasseura kk:n 2. ja 4. torstai	Suomela
	18.00 – 20.00	Golf-kerhon kokous kk:n 1. torstai	Suomela
Perjantai	09.15 – 10.15	Venyttelyjumppa 2, alk. 16.10.	Suomela
	10.30 – 11.15	Keppijumppa 3, alk.16.10.	Cantera-puisto
	10.30 – 15.30	Kuvataidepiiri	Suomela
	16.00 – 17.45	Veteraanikokous kk:n viim. perj.	Suomela
	18.00 – 21.00	Karaoke	Suomela
Lauantai	15.30 – 16.30	Rivitanssi alk.31.10.	Suomela
	16.45 – 17.45	Tietovisa alk.17.10.	Suomela
	18.00 – 21.00	Tanssi-ilta, elävä musiikki	Suomela
Sunnuntai	09.00 – >	Mijas-kävely	lähtö Girasolin lätkäkulmalta
	09.30 – >	Sohail-kävely	lähtö Rafaelin aukiolta
	15.00 – 17.00	Ohjelmaharjoitukset	Suomela
	18.00 – 20.00	Yhteislauluilta	Suomela

Lokakuun 2015 kuukausiohjelma

La 3.10.	klo 09	Siivoustalkoot
	klo 18	Talkootanssit, Lea Schulz ja Elias Säkkinen, liput 4e, talkoolaisille vapaa pääsy
Ma 5.10.	klo 09.15	harrastuspiirit käynnistyvät viikko-ohjelman mukaisesti klo 9.15
	klo 12–15	Toimisto ja kirjasto avoinna
Ke 7.10.	klo 16.30	teemaillassa Suomelan harrastuspiirit esittäytyvät, avoimet ovet
To 8.10.	klo 18	Golf-kerhon kokous
La 10.10.	klo 14	Aleksis Kivi-juhla ja kauden avajaiset.
		Juhlassa esiintyy mm. Jalasjärven nuorisokuoro
	klo 18	Tanssi-ilta, Lea Schulz ja Elias Säkkinen musisoivat, liput 4e
Su 11.10.	klo 12	Irja Sädemaan näyttelyn avajaiset, tarjoilua
	klo 15	Ohjelmaharjoitukset alkavat
Ma 12.10	klo 17.15	Senioritanssi alkaa
Ti 13.10.	klo 9	harjoittelijat Sinna ja Sara tulevat Suomelaan
	klo 16	Malagan ja Oulun yliopistojen innovaatiopalaveri.
		Mukaan toivotaan edustajia suomalaisyhdistyksistä ja -yrityksistä sekä suomalaiselta koululta. Tervetuloa!
Ke 14.10.	klo 16.30	teemaillassa Veikko Makkonen luonnon ilmiöistä
To 15.10.	klo 17.45	Kameraseuran kokous
Pe 16.10.	klo 9.15	Venyttelyjumppa alkaa
La 17.10.	klo 10	Perinteinen ”Kirppis” Suomelan ulkokäytävällä
	klo 16.45	Tietovisa alkaa
	klo 18	tanssi-ilta, liput 4e
		Tosca-ooppera Miramarin elokuvateatterissa
Su 18.10.	klo 18	yhteislauluillassa mukana Flamingo-kuoro Porvoosta
Ti 20.10.	klo 9.15	Keppijumppa alkaa
Ke 21.10.	klo 16.30	teemaillassa osteopaatti Susanna Salo, tuki- ja liikuntaelimet
To 22.10.	klo 17.45	Kameraseura
La 24.10.	klo 18	YK:n päivän tanssi-ilta, liput 4e
Ke 28.10	klo 16.30	teemaillassa Kuninkaan reitti, Rami Kääriäinen
To 29.10.	klo 18	yksitystilaisuus, 3 x 70v.
Pe 30.10.	klo 16	Veteraanikokous
La 31.10	klo 10-13	tapakurssi harjoittelijoille
	klo 15.30	Rivitanssi alkaa
	klo 18	Haloviinitanssit, liput 4e

Muistathan!
Suomenkielinen
SOS-puhelin
618 566 603.

Marraskuussa Suomelan salissa on Kalevi Kasurisen näyttely.

Lisäyksistä ja muutoksista ilmoitetaan teemailloissa, kotisivuilla www.suomela.info, ilmoitustauluilla, Radio Finlandiassa, paikallislehdissä sekä facebookissa.

HALLITUS 2015–2016

Olavi Turunen, puheenjohtaja	634 309 741	olliboy3@gmail.com
Marjut Hurtig, tiedottaja	629 029 570	marjut.hurtig@gmail.com
Ritva Pekkanen, sihteeri	622 908 986	pekkanen.ritva@gmail.com
Riita Tenngren, rahastonhoitaja	646 898 944	riita.spain@gmail.com
Eero Rautio, golf	693 864 197	eero.rautio@hotmail.com
Matti Konkola, sali ja veteraanit	678 884 843	konkolamatti@gmail.com
Olavi Kurkela, tekniikka ja audiot	645 298 547	okurkela@gmail.com
Suomelan toimisto		suomela@suomela.info
Suomelan fax	952 660 697	
Suomelan kotisivut		www.suomela.info

TOIMINTA- JA HARRASTUSPIIRIT

Akvarellipiiri, Helena Kääriäinen	+358 405304775	htkaariainen@gmail.com
Espanja (Fantastico), Tina Lindén	670 671 483	tina.linden@telefonica.net
Golf-kerho, Eero Rautio	606 165 921	eero.rautio@hotmail.com
Harjoittelijavaihto, Jaakko Nyman	634 304 586	suokuokka8@gmail.com
Harjoitt., venyttely ym. Sirpa Ruhanen	660 150 440	sirpa.ruhanen@telemail.fi
Helisevät-kuoro, Juho Autio	693 739 122	juhosak@gmail.com
Hopeasepät, Walteri Pirttivaara	+358 503302888	waltertipirttivaara@hotmail.com
Jooga joulukuussa, Sirpa Ripatti	673 253 309	
Kameraseura, Olavi Kurkela	645 298 547	okurkela@gmail.com
Keittiö: baari Merja Putkonen	630 834 900	merja.hauhia@kolumbus.fi
kokki Veikko Liira	694 488 795	veikkoliira@gmail.com
Karaoke, Tane Aaltonen	634 363 500	
Kirjallisuuspiiri, Kaija Tyyskä	634 317 196	kaijatyyska@gmail.com
Kirjasto, Kaarina Kämpe	699 696 287	kempe.kaarina@suomi24.fi
Kuvataidepiiri, Reetta Kiiski	634 328 106	reetta.kiiski@pp.inet.fi
Lasisepät, Maaret Rantapelkonen	634 351 157	lapin.kievvari@netti.fi
Luontopiiri, Veikko Makkonen	649 226 712	vema36@luukku.com
Mijas-kävely, Olavi Silventoinen	952 664 257	exergia@kolumbus.fi
Oopperaretket, Riitta Mujunen	677 878 109	rimuju@hotmail.com
Ohjelmat+softjumbpa Raija Ihanainen	687 313 193	girasol1@suomi24.fi
Retket, espanja ym., Ulla Turtola	645 059 708	ulla.turtola@gmail.com
Senioritanssi, Marja & Olavi Kurkela	605 294 046	marja.a.kurkela@gmail.com
Sohail-kävely, Paavo Hanhisalo	694 430 622	paavo47@gmail.com
Soitinryhmä, Rauno Järvinen	628 801 204	rauno.jarvinen@pp6.inet.fi
Suomelan Sanomat: toimitus Marjut Hurtig		marjut.hurtig@gmail.com
taitto Ritva Pekkanen		pekkanen.ritva@gmail.com
Tietovisa, Raija I. & Matti Tuovinen	687 313 193	girasol1@suomi24.fi
Tilkkupiiri, Raili Parviainen	694 430 683	railiparviainen@gmail.com
Veteraanitoiminta, Matti Konkola	678 884 843	konkolamatti@gmail.com

Liity nyt Suomalain jäseneksi!

Jäseneksi voit liittyä Suomalain toimistossa tai maksamalla jäsenmaksun pankkiin. **30 euron** kausi- (1.7.–30.6.) tai **15 euron** kuukausijäsenmaksulla voit osallistua eri harastuspiireihin. Espanjan opettaja ottaa tuntikorvauksen itselleen.

Suomalain jäsenkortilla saat huomattavia alennuksia mm. Biofac-laboratoriossa, Coliseon kuntosalilla sekä Lauron ja Mirafloresin golfkentillä.

Suomalain sali:

Camino de la Cantera 49,
Los Pacos

Toimisto ja kirjasto:

Calle Las Viñas 54, Edif.
Girasol, 29640 Fuengirola

Toimisto ja kirjasto ovat
avoinna ma ja ke klo 12-15.

Tärkeitä numeroita:

Yleinen hätänumero	112
Poliisin hätänumero	092
Rikosilmoitus	902 102 112
Palokunta	080
Ambulanssi	061
Taxi	952 471 000

Meiltä puhelimet, liittymät ja netti:

- *Edulliset puhelut
myös Suomeen*

- *Nettiliittymä, jolla Suomi-
television katselu onnistuu*

Tervetuloa Moviteleen!

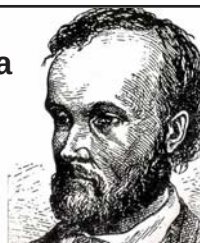
Avd. Jesus Santos Rein / Romeria del Rocio

Fuengirola, puh. 634 336 649

Ma-Pe 9-19, La 10-16

Suomenkielinen palvelu Ma-Pe 9-17

Aleksis Kivi-juhla ja
kauden avajaiset
lauantaina 10.10.
klo 14. Tervetuloa!

C/ Maestra concepción
Guidet 6, Los Boliches
Puh. 952 588 358